

İhtiyar

– Ümit Seyhan · 22 Ekim 2011

Karanlıkta ak cübbeli bir adam,
Yürüyordu hızlıca ,ellerini sıkmadan
Ay ışığı yüzündeki gölgelere düşmüş,
Duruşunda sanki, zaman zamanı tüketmiş,
Hafif kambur beli,
Sıkıca tuttuğu اساسında
Titriyor eli..

Beklediği bir muştu, gizinde sanki yüzü,
Selavat getirirken hafiften yükseliyor sesi,
Adımları hızlanırken tükeniyor nefesi,
Yürüyor gelecek gibi birden eceli..
Hafif kambur beli,
Sıkıca tuttuğu اساسında
Titriyor eli..

Gece gebe gibi, başka gecelere,
Tükenmiş güneş son buseyi,
Bırakmış son güle.
Kıyamet olsa, pişmanlığı gelmezdi söze,
Karanlık sezgisizliği seçmezdi böyle,
Yürüyordu bir damla yaş sağ gözünde,
sıkıca tuttuğu اساسı sarsıldı,
Bismillah deyip düştü yere..

Bir tufan diz çöktü ,sıyrıldı ayak ucundan,
Dayanadı ağırlığına, yarıldı yer birden
Soğuyordu bedeni kimsesizlikten,
Başını zoraki Kible'ye çevirken,
Ya Hüda diye haykırdı!!!
Kalktı yerinden..
ü.seyhan